

Krátke správy redakcie

Pavol Rábara

• pred 1 d

„Viete, čo je skutočný paradox? Keď cestujete 500 kilometrov, aby ste mali prednášku na tému ‚Zostaň, kde si‘.“

Takto vtipne začal v utorok večer na Bratislavských Hanusových dňoch svoje vystúpenie český kňaz, spisovateľ a prekladateľ Štěpán Smolen. Takmer plná sála v divadle Malá scéna si mohla vypočuť prednášku o radách púštnych otcov pre náš život.

Otec Štěpán je výborný populizátor princípov starovekých pustovníkov, napísal o tom úspešnú knižku Bud', kde jsi. V humornom, fantazijnom príbehu hľadá stálosť v nestálej dobe: študent teológie sa stretáva na Sahare s púštym otcom a vlastným vnútrom, s ktorými prichádza do dialógu.

Včera večer tento 35-ročný kňaz bavil publikum, no zároveň hĺbka jeho slov nútila človeka vypnúť a premýšľať o nich.

Čakajúc na to, kým organizátori BHD spracujú videozáznam z prednášky, dovoľme si tu predložiť zopár poznámok spísaných počas včerajšieho večera.

--> Často sme nešťastní, lebo máme možnosť výberu. A keď sa pre niečo už rozhodneme, aj tak zostaneme veľakrát nespokojní, lebo zistíme, že sú aj ďalšie možnosti. Platí to pri kúpe topánok, jogurtu, ale aj vo vzťahoch.

--> V tejto dobe žijú ľudia sériu monogamií. Podobá sa to výstupu do hôr. Začnú romantický vzťah, sú v prekrásnom údolí, kde je veľa zelene, vody, kvetov. Pomaly stúpajú vyššie, kde sú ihličnaté stromy, neskôr menšie porasty, napokon len skaly a silný vietor, zima či sneh – a vtedy to vzdajú, rozídu sa, zídu dolu a opäť si niekoho nájdu, aby znovu absolvovali celý výstup.

--> Neznášame rutinu. Nechceme žiť prítomnosť. Celý týždeň sa tešíme na víkend, celý rok na dovolenku.

--> Nevieme robiť len jednu vec. Keď beháme, počúvame aspoň hudbu, keď žehlíme, pozeráme TV alebo počúvame podcasty. Nevieme sa uspokojiť, že by sme robili len jednu vec a nič iné.

--> Duchovný život má svoje počasie, ktoré od nás nezávisí. Radosť sa strieda s obdobiami bez útechy...

--> Paradox duchovného života spočíva v tom, že čím viac času strávime v modlitbe, tým viac správnych vecí urobíme.

--> Je dôležité mať chvíle púšte. Pre niekoho to môže byť, že večer vypne mobil, iný odíde raz za mesiac na dva dni do úplnej samoty. Dnes treba aktívne hľadať ticho.

--> A čo môže byť dnes púšť aj vo všedný deň? Napríklad robiť činnosť, ktorá nemá žiadny priamy význam pre môj zajtrajšok.

A na záver pastoračný postreh otca Štěpána: „Keď kazateľ vysloví v kázni ‚tak...‘, znamená to, že začal pristávací manéver a všetci v kostole dúfame, že sa mu podarí pristáť na prvý raz.“